

РЕШЕНИЕ

№ 1488

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С. П. Г.

при участието на секретаря Н. Н. В.
като разгледа докладваното от С. П. Г. Административно наказателно дело № 20231110209155 по описа за 2023 година

Настоящото производство е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на Н. О. И., чрез адв. Ант. И. срещу наказателно постановление (НП) № 23-4332-010044/06.06.2023 г. на началник сектор при О „ПП” СДВР, с което му е наложено административно наказание на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца и глоба в размер на 700 (седемстотин лева) лв., като се сочи за нарушена нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че НП не е съобразено с материалния и процесуалния закон и се моли да бъде отменено изцяло. Съображенията, които се сочат са, че актът е съставен след изтичане на тримесечния давностен срок, предвиден в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, фактическата обстановка била неясна, не били спазени условията и реда за използване на автоматизирани средства и системи за контрол на правилата, не ставало ясно по какъв начин е било въведено ограничението на скоростта от 50 км/ч. Претендират се сторени по делото разноски, включително адвокатски хонорар.

Жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява в

съдебно заседание. От негов упълномощен процесуален представител са депозирани писмени бележки по същество и с претендирани по делото разноски, вкл. адвокатски хонорар и с възражение за прекомерност на претендиран такъв от другата страна.

За органа издал наказателното постановление, в съдебно заседание не се явява представител. Депозирани са писмени бележки от упълномощен процесуален представител. С тях се изразява становище по същество и се претендира юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност по отношение на адвокатското.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните доказателства:

На 16.05.2023 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на жалбоподателя за това, че на 04.10.2022 г. около 14:42 часа в гр. София управлява лек автомобил „Хонда Сивик“, с ДК № *****, собственост на ОББ Интерлийз ЕАД, като на бул. „Яворов“ до №28 от бул. „Драган Цанков“ към бул. „Черни връх“ при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място се движи със 105 км/ч (измерена 109 км/ч, но е приспаднал толеранс от 3 % в полза на водача), което нарушението е установено с АТСС CORDON – M2, MD 1193 и записващо час, дата, рег. номер по преписка на К 3/0484-15999/2022 г. Сочи се като нарушена нормата на чл.21, ал.1, във вр. с чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП. Същият е съставен в присъствието на жалбоподателя и е връчен на датата на съставянето му на 16.05.2023 г. В АУАН жалбоподателят не е вписал възражения. Няма и приложения писмени такива. АУАН е съставен от оправомощеното въз основа на Заповед №8121з-632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи длъжностно лице А. Й. Й. - мл. автоконтрольор при О „ПП“ – СДВР.

От приложената към административно-наказателната преписка снимка, заснета с радар CORDON – M2, сер. MD 1193 е отразена засечена скорост на 04.10.2022 г. в 14:42 часа от 109 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено място, с посочени координати по GPS и локация: бул. „П. Яворов“ №28, както и МПС-то, с което е осъществено нарушението: лек автомобил, с ДК № *****. Приложен е протокол за използване на АТСС вид CORDON – M2, сер. MD 1193 за 04.10.2022 г. с място на контрол бул. „Яворов“ до №28, с посока на движение от бул. „Дондуков“ към бул. „Черни връх“ при ограничение за

населено място от 50 км/ч. Приложена е снимка на мястото, на което е позиционирано АТСС-то и полицейския автомобил. Изготвена е ежедневна форма за отчет за 04.10.2022 г. за периода от 14:00 часа - 22:00 ч. за наряд В. А. и Ц. Р. с МПС рег. №СВ 2500 ТВ.

Техническото средство, с което е заснето ППС-то е тип Cordon M2, което видно от извадка от регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на Български институт по метрология (БИМ) е вписано под № В-46, с дата на вписване 06.07.2018 г., срок на валидност 10 години и валидно до 13.06.2027 г., с производител СИМИКОН, Русия, орган извършил одобряването Държавен институт по метрология на Република Хърватска. Приложено е в оригинал, с превод на български език решението за одобрение на типа на уреда за измерване CORDON M4 ; CORDON M2 И CORDON M-KR. Установява се от протокол №06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г., че мобилна система за видеоконтрол Cordon – М 2 отговаря на изискванията.

Изпратени са призовки до жалбоподателя да се яви в О „ПП“–СДВР на 16.05.2023 г. и 25.05.2023 г.

Приложена е декларация по чл.188 от ЗДвП попълнена от Н. О. И. на 16.05.2023 г., с която декларира, че в качеството си на собственик на 04.10.2022 г., около 14:42 ч. е управлявал лек автомобил , с ДК №*****. Същата е приета от А. Й..

Разпитан в качеството на свидетел актосъставителят излага показания изцяло в подкрепа констатациите по акта, както и твърди, че акта е съставен на база декларацията на собственика, както и заснетото от преносимото устройство.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление от упълномощено длъжностно лице въз основа на Заповед №8121з-632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи –началник сектор към СДВР, О „ПП“ при СДВР, назначена като такава със Заповед №8121К-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи - началник сектор О”ПП”- при СДВР.

Съдът кредитира писмените доказателства: заповеди на министъра на вътрешните работи, снимка, справки, извадки от регистър, протоколи, декларация, призовки, удостоверение, както и показанията на свидетеля Й., като логични и непротиворечиви.

Жалбата е **допустима**, като подадена в законния четиринадесетдневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление/ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество същата се явява **неоснователна**, поради следното:

Съдът, при изпълнение на функцията си за преценка на законосъобразността на административнонаказателната процедура, като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

Същите са издадени, респ. съставени от надлежно компетентни длъжностни лица, чиито правомощия са залегнали в приложената по делото Заповед №8121з-632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за компетентност, както и от специфичната заповед, касаеща назначаването на издалия НП на длъжност началник сектор в СДВР, О „ПП“ -СДВР, а именно Заповед №8121К-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

В §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието автоматизирани технически средства и системи. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съобразно изискванията на ЗДвП и издадената на основание чл.165, ал.3 от ЗДвП Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, са приложени изискуемите документи за констатираното с АТСС-то, както и за вписване на същото като одобрено

средство за измерване и последващата му проверка, която е актуална, че същото е в годност да заснема и контролира скорост на МПС чрез вградено разпознаване на номера.

Съдът не се приема за основателно възражението, че не е неспазен срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят като ползвател на МПС е попълнил декларация на 16.05.2023 г., в която е декларирал, че той е управлявал МПС, с ДК № ***** на процесната дата и час. Ето защо следва да се приеме, че от тази дата започва да тече срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН и който не е бил изтекъл към 16.05.2023 г., когато е съставен. Не е изтекъл и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН, тъй като НП е издадено на 06.06.2023 г., т.е. в предвидения в закона шестмесечен срок от съставянето на АУАН.

На следващо място се приема, че изискването за словесно описание на нарушението и неговата правна квалификация са спазени. Налице е съответствие между описанието му и посочената правна квалификация в достатъчна степен, че подведеното към административнонаказателна отговорност лице да разбере в какво е обвинено. Също така са посочени и задължителните реквизити към акта по чл.42, ал.1 от ЗАНН и към НП по чл.57, ал.1 от ЗАНН. Ето защо и това възражение се счита за неоснователно. Изрично се сочи, че се касае за нарушение с правна квалификация по чл.21, ал.1 от ЗДвП, което съответства като словесно описание в АУАН и НП, а именно, че се касае за превишаване на скорост от 50 км/ч за населено място, установена в ЗДвП.

Наказателното постановление е напълно обосновано и е подкрепено от събраните в административнонаказателното производство доказателства, както и не са допуснати нарушения на материалния закон. Предвид на това съдът не намира основания за отмяната на атакуваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност и необоснованост.

По безспорен начин въз основа на събраните доказателства по делото се установява извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП: при избиране скоростта на движение на водача на МПС е забранено да превишава 50 км/ч за населено място, при категории А, В, С, D, В+Е, С+Е, D+Е. В конкретния случай се установи скоростта на управляваното МПС, точното място на извършване на нарушение, с посочване и на GPS координати, че се касае за такова извършено в границите на населено място: гр. София, посоката му на движение от бул.“Др. Цанков“ към бул. „Черни връх“ и мястото: на бул. „П. Яворов“ до №28, установена от протокола за използване на АТСС-то, както и

че това МПС се движи със 109 км/ч, като след приспадане на толеранс – 3% наказуемата скорост е 105 км.

От обективна страна жалбоподателят като водач на моторно превозно средство (по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП) е управлявал лек автомобил, индивидуализиран като „Хонда Сивик“, с ДК № *****, неспазвайки ограничението на скоростта 50 км/ч, въведено за населено място. От субективна страна деянието е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е бил длъжен да съобрази поведението си с ограничението, въведено за населено място. Съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП: при избиране скоростта на движение на водача на МПС е забранено да превишава 50 км/ч за населено място, при категории А, В, С, D, B+E, C+E, D+E. В конкретния случай установената с радар CORDON – M2, сер. MD 1193 скорост на управление на МПС-то е 109 км/ч, като след приспадане на толеранс – 3% наказуемата скорост е 105 км.

За това нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП е наложена санкция по чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, в редакцията й актуална към датата на издаване на НП, за превишаване над 50 км/ч - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство. Предвид което и с оглед установеното превишаване от 73 км/ч, правилно е изчислен размера на глобата от административно-наказващия орган. Превишаването на скоростта е фиксирано с техническо средство, индивидуализирано като радар CORDON – M2, сер. MD 1193, отразяващо скоростта, датата и точния час. Установи се от справката на БИМ, че техническото средство е било изрядно, като е било вписано по начина предвиден в закона, както и е преминало последваща проверка. Тази скорост се установява от приложения видеоклип на отчетеното с техническото средство и от свидетелските показания на свидетеля Й..

Съдът не установи, че засечената скорост от техническото средство е на друго МПС, а не на това, което е било управлявано от жалбоподателя, както и че скоростта е била компроментирана.

Не са налице основания да се приеме, че за този тип нарушения не е следвало да бъде съставян АУАН и респ. издавано НП, а електронен фиш. Такова задължение за наказващия орган в ЗДвП не е налично, още повече, че се установи, че нарушението е установено в присъствието на контролен

орган, доколкото се касае за мобилно техническо средство, което е било поставено в служебно МПС.

При определянето на административното наказание са спазени изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, като са наложени на жалбоподателя съответните на извършеното нарушение кумулативно предвидени в закона санкции: глоба и лишаване от правоуправление в съответните фиксирани в санкционната норма размери, а именно 700 лв. глоба и три месеца лишаване от право да управлява МПС. Санкциите са фиксирани и поради това не могат да бъдат променяни. Като намира, че с така определените по вид и размер санкции ще бъдат постигнати целите на наказването посочени в чл.12 от ЗАНН.

Поради гореизложеното наказателното постановление като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН като законосъобразно следва да бъде потвърдено на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, като са налице предпоставките на чл.63, ал.9 от ЗАНН, а именно не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено и направеното на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН искане на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски. В настоящото производство, въззиваемата страна е била представлявана от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като са депозирани писмени бележки. Съдът намери, че справедливият размер на възнаграждението, преценен в рамките указани на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение от 80 лева в полза на СДВР, доколкото по делото е проведено едно съдебно заседание и делото не съставлява такова с фактическа и правна сложност.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-4332-010044/06.06.2023 г. на началник сектор при О „ПП” СДВР, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Н. О. И., с ЕГН ***** от гр. ***** и с.а.: гр. *****, адв. Ант. Д. – САК, да заплати на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, с ЕИК 129009938 за разноски по делото, а именно юрисконсултско

възнаграждение в размер на 80 (осемдесет лева) лв.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- гр. София на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____